

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 178/02-22

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 30. januára 2003 v senáte zloženom z predsedu Ľubomíra Dobríka a zo sudcov Juraja Babjaka a Eduarda Báránaya prerokoval sťažnosť J. F., bytom O., zastúpeného advokátom JUDr. M. S., Advokátska kancelária, Č., ktorou namieta porušenie svojho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu v Čadci v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 801/97 a takto

r o z h o d o l :

Základné právo J. F. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu v Čadci v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 801/97 **p o r u š e n é n e b o l o .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 21. novembra 2002 doručená sťažnosť J. F., bytom O. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. M. S., Advokátska kancelária, Č., vo veci namietaného porušenia základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Čadca (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 801/97.

Ústavný súd uznesením č. k. III. ÚS 178/02-8 z 27. novembra 2002 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažnosť na ďalšie konanie.

Sťažovateľ v návrhu podrobne popísal jednotlivé úkony v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 9 C 801/97, a to od 19. augusta 1996, keď podal návrh na určenie vlastníckeho práva. Vec bola pôvodne vedená pod sp. zn. Nc 2294/96. Uviedol, že okresný súd porušil jeho základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého mal konať bez zbytočných prietáhov.

Sťažovateľ vidí prietahy v konaní v nasledovných obdobiach:

1. Od 19. augusta 1996, keď podal návrh na začatie konania, do 29. januára 1997, keď mu bola doručená prvá výzva okresného súdu, pretože v tomto období okresný súd vo veci nekonal.

2. Od 29. januára 1997 do 24. februára 1998, keď bolo vo veci pojednávanie, pretože v predmetnom období okresný súd okrem tohto pojednávania nevytýčil ani jeden termín pojednávania.

3. Od 24. februára 1998 do 23. septembra 1998, keď bola vo veci vykonaná obhliadka na mieste samom.

4. Od 23. septembra 1998 do 9. marca 1999, keď bolo vo veci pojednávanie.

5. Od 18. júla 2000 do podania sťažnosti ústavnému súdu, pričom súdne výzvy boli dôsledkom prietáhov v konaní v predchádzajúcom období, ktoré malo byť ukončené.

Sťažovateľ preukázal, že použil dostupné prostriedky na odstránenie prietáhov v konaní tým, že 27. júla 2000 podal sťažnosť Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo spravodlivosti“), na ktorú mu odpovedala predsedníčka okresného súdu 17. augusta 2000. Dňa 15. mája 2001 sťažovateľ podal sťažnosť Krajskému súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) a toho istého dňa urgoval vytýčenie pojednávania okresným súdom. Dňa 28. mája 2001 sťažovateľovi odpovedal predseda krajského súdu. Sťažovateľ 16. októbra 2001 opätovne podal sťažnosť ministerstvu spravodlivosti. Predseda krajského súdu odpovedal sťažovateľovi 28. decembra 2001. Sťažovateľ 21. júna 2002 opätovne podal sťažnosť krajskému súdu, na ktorú mu odpovedal predseda krajského súdu 31. júla 2002.

Sťažovateľ tvrdí, že vyčerpal všetky právne prostriedky, ktorými sa môže domáhať nápravy konania porušovateľa svojho práva, a to žiadosťami, urgenciami, výzvami, sťažnosťami tak predsedovi okresného súdu, predsedovi nadriadeného súdu, ako aj ministerstvu spravodlivosti.

Sťažovateľ žiada priznať primerané finančné zadosťučinenie vo výške 100 000 Sk, pričom tento nárok odôvodňuje predovšetkým dĺžkou celého konania, ktoré sa vedie od roku 1996, pričom súčasne poukazuje na svoj vek a na stav právnej neistoty, čo pociťuje ako psychickú ujmu.

V závere svojej sťažnosti sťažovateľ žiadal, aby ústavný súd rozhodol, že:

„Základné právo J. F. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu v Čadci v konaní

vedenom pod sp. zn. 9 C 801/97 o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva bolo porušené.

Okresnému súdu v Čadci prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 801/97 konal bez zbytočných priet'ahov.

J. F. priznáva primerané finančné zadost'učinenie vo výške 100 000 Sk ..., ktoré je Okresný súd v Čadci povinný mu vyplatiť do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

Vo veci bolo podľa ustanovenia § 29 ods. 6 zákona o ústavnom súde vyžiadané vyjadrenie predsedníčky okresného súdu.

Predsedníčka okresného súdu JUDr. A. P. v liste zo 6. decembra 2002 doručenom ústavnému súdu 13. decembra 2002 uviedla, že v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 801/97 koná ako zákonná sudkyňa. Predmetom konania je zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v katastrálnom území O., okres Čadca. Návrh na začatie konania navrhovateľ (v konaní pred ústavným súdom s'ťažovateľ) podal 19. augusta 1996 a keďže bol neúplný, bol zaregistrovaný v registri nejasných podaní. K jednotlivým obdobiam, v ktorých s'ťažovateľ vidí priet'ahy v konaní, sa vyjadrila podrobne.

K obdobiu od 19. augusta 1996 do 29. januára 1997 predsedníčka okresného súdu uviedla, že okresný súd procesnými úkonmi z 18. októbra 1996 nariadil pripojiť súvisiace dedičské spisy, vyžiadal písomnú správu od Obecného úradu O. o pobyte odporcov vo 4., 5. a 6. rade (označených na neznámom pobyte) so žiadosťou o prípadné oznámenie ich úmrtia, teda žiadal doplniť podanie, pretože uvedené listiny zástupca navrhovateľa nepredložil. Keďže z predložených dokladov okresný súd zistil, že údaje uvedené v návrhu ohľadom čísel dedičských konaní sú nesprávne, a nebolo možné pripojiť súvisiace dedičské spisy, výzvou z 27. januára 1997 vyzval zástupcu navrhovateľa, aby upresnil čísla dedičských rozhodnutí, prípadne miesta úmrtia právnych predchodcov u odporcov, u ktorých bola navrhovateľom v návrhu vyvodená pasívna legitímácia v spore. Z týchto dôvodov sa domnieva, že v tomto prvom

označenom období od podania návrhu do 27. januára 1997 okresný súd vykonal procesné úkony smerujúce k odstráneniu nedostatkov podaného návrhu.

V druhom označenom období od 29. januára 1997 do 24. februára 1998 sťažovateľ vytýka okresnému súdu, že nevytýčil ani jeden termín pojednávania. Ani s týmto návrhom predsedníčka okresného súdu nesúhlasí. V uvedenom období v súlade s ustanovením § 114 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov boli vykonané procesné úkony 19. marca 1997, 23. apríla 1997, 13. júna 1997, 19. augusta 1997, 8. decembra 1997 a 21. januára 1998 smerujúce k príprave pojednávania, ktoré sa konalo 24. februára 1998. Na pojednávaní okresný súd vypočul prítomných účastníkov a pojednávanie bolo odročené za účelom pripojenia súvisiacich spisov a za účelom procesného výsluchu ďalších odporcov neprítomných na pojednávaní. Okresný súd dokonca prípisom z 19. augusta 1997 musel vyzvať zástupcu navrhovateľa na predloženie potrebného počtu návrhov za účelom ich doručenia účastníkom konania.

Podľa názoru predsedníčky okresného súdu ani v treťom období od 24. februára 1998 do 23. septembra 1998 okresný súd nebol nečinný. Podľa záverov pojednávania konaného 24. februára 1998 okresný súd vo veci pripojil súvisiace spisy úkonom z 10. marca 1998 a cestou dožiadaného Okresného súdu v Žiline úkonom z 22. apríla 1998 požiadal o vykonanie výsluchu odporcov v 12. a 13. rade, pričom konkretizoval aj okruh otázok, ku ktorým sa mali vyjadriť. Dňa 28. mája 1998 dožiadaný súd vypočul oboch odporcov a spis 8. júna 1998 vrátil okresnému súdu. Úkonom z 10. júla 1998 okresný súd vyzval navrhovateľa na zloženie preddavku na trovy obhliadky, ktoré boli zaplatené 7. augusta 1998 v sume 1 000 Sk. Okresný súd procesným úkonom z 26. augusta 1998 vytýčil termín obhliadky na mieste samom na 23. september 1998, na ktorú predvolal všetkých účastníkov konania. Obhliadka sa v uvedený deň konala, pričom boli vypočutí ďalší odporcovia. Obhliadky sa nezúčastnil zástupca navrhovateľa. Ani v tomto období sa súd nedopustil priťahov v konaní.

Vo štvrtom namietanom období od 23. septembra 1998 do 9. marca 1999 okresný súd popiera nečinnosť, pretože v tomto období procesným úkonom - uznesením sp. zn. 9 C 801/97 z 25. novembra 1998 si splnil svoju procesnú povinnosť, keď vydal uznesenie o priznaní a likvidovaní trov obhliadky, o čom vedel aj právny zástupca navrhovateľa, pretože uznesenie prevzal 7. decembra 1998. Spis bol sudkyni predložený 12. januára 1999 a procesným úkonom z 26. januára 1999 bol nariadený termín pojednávania na 9. marec 1999.

V piatom období od 18. júla 2000 doposiaľ (do vypracovania správy 6. decembra 2002) predsedníčka okresného súdu vylúčila akékoľvek prietahy v konaní. Uznesením z 18. júla 2000 okresný súd nariadil znalecké dokazovanie znalcom z odboru geodézie a kartografie, ustanovil znalca a uložil konkrétne znalecké úkony. Uznesenie nebolo možné doručiť odporcom v 3., 7. a 10. rade. Vyžiadanim správy z 21. septembra 2000 okresný súd zistil, že odporca v 10. rade zomrel 29. januára 2000 a odporkyne v 3. a 7. rade sú v mieste bydliska neznáme. Dňa 14. novembra 2000 okresný súd nariadil odoslať spis znalkyni Ing. T., ktorá podľa jej prípisu zo 4. apríla 2001 požiadala o zrušenie znaleckej činnosti príslušný súd, avšak zároveň oznámila, že sa zaväzuje vyhotoviť posudok do 31. mája 2001. Okresný súd podľa záznamu kancelárie (č. 1. 102) prvýkrát urgoval znalkyňu na vypracovanie znaleckého posudku 23. marca 2001. Dňa 5. septembra 2001 došlo okresnému súdu oznámenie krajského súdu o tom, že znalkyňa bola vyčiarknutá zo zoznamu znalcov 1. júna 2001. Procesným úkonom z 3. októbra 2001 okresný súd vyzval znalkyňu, aby obratom predložila spis. Dňa 25. októbra 2001 znalkyňa predložila okresnému súdu písomný znalecký posudok. Dňa 13. novembra 2001 okresný súd procesným úkonom nariadil doručiť znalecký posudok účastníkom konania na vyjadrenie a zároveň vyzval zástupcu navrhovateľa, aby oznámil dátumy úmrtia u odporcov v 3., 7., 8. a 11. rade a okruh ich dedičov. Proti znaleckému posudku predložili odporcovia v 10. a 11. rade 10. decembra 2001 odpor. Dňa 3. januára 2002 bol okresnému súdu predložený právnym zástupcom navrhovateľa návrh rozšírený o okruh dedičov po nebohých odporcoch v 3., 7., 8. a 11. rade. Dňa 21. januára 2002 okresný súd vyzval zástupcu navrhovateľa, aby predložil potrebný počet rozšíreného návrhu za účelom jeho

doručenia dotknutým účastníkom konania a zároveň vyzval zástupkyňu odporcov v 10. a 11. rade, aby sa písomne vyjadrili, či trvajú na výsluchu znalkyne. Dňa 12. marca 2002 okresný súd nariadil doručiť rozšírený návrh. Pri doručení rozšíreného návrhu právnym nástupcom nebohých odporcov okresný súd zistil, že adresy viacerých odporcov boli uvádzané nesprávne a podľa správy poštového úradu boli títo účastníci na udaných adresách neznámi. Okresný súd procesným úkonom zo 14. júna 2002 opätovne vyzval zástupcu navrhovateľa na oznámenie presnej adresy dotknutých účastníkov konania a zároveň oznámil, že im na základe udanej adresy rozšírený návrh doručiť nemôže. Dňa 12. júla 2002 zástupca navrhovateľa okresnému súdu písomne oznámil, že odporcovia sú neznámi a žiadal im ustanoviť opatrovníka. Predložil potvrdenie Obecného úradu O. o ich neznámom pobyte, hoci išlo o odporcov, ktorých v návrhu označil s miestom bydliska v K., teda v úplne inej obci. Na uvedenú skutočnosť okresný súd zástupcu navrhovateľa 18. júla 2002 písomne upozornil a opätovne ho požiadal o oznámenie potrebných údajov na konečné vyriešenie procesnej legitímácie u tohto okruhu účastníkov. Právny zástupca navrhovateľa výzve okresného súdu nevyhovel a prípisom z 15. augusta 2002 oznámil, že postup okresného súdu považuje za šikanózny a žiadal, aby si okresný súd príslušné doklady, ktoré považuje za potrebné, vyžiadal sám.

Po vyžiadaní písomného vyjadrenia znalkyne k písomným námietkam podaným k znaleckému posudku okresný súd v súčasnosti zadovážuje potrebné listiny, na predloženie a zabezpečenie ktorých vyzval právneho zástupcu navrhovateľa, aby mohol uzavrieť otázku pasívnej legitímácie okruhu účastníkov po nebohých odporcoch v 3., 7., 8. a 11. rade a aby v konečnom dôsledku mohol vytýčiť pojednávanie, na ktorom rozhodne o práve účastníkov.

V závere svojho vyjadrenia sa predsedníčka okresného súdu vyjadrila k veci tak, že ju označila za zložitú predovšetkým z dôvodu, že predmetom konania je majetková vec o zrušenie podielového spoluvlastníctva. Okresný súd v rámci vedeného konania vykonal obhliadku a nariadil znalecké dokazovanie. Obťažnosť veci

je daná aj z hľadiska procesného účasti na strane žalovanej. Túto otázku musí okresný súd vyriešiť, aby mohol rozhodnúť o právach a povinnostiach účastníkov.

I napriek obtiažnosti okresný súd vykonal potrebné procesné úkony, vykonal ich priebežne, dokonca oznamoval právnomu zástupcovi navrhovateľa zistené nedostatky s výzvami na ich odstránenie. Zástupcu navrhovateľa musel viackrát vyzvať na splnenie takých elementárnych procesných povinností, ako je predloženie potrebného počtu písomných vyhotovení návrhu, prípadne rozšíreného návrhu. Spisový materiál neobsahuje ani jediný záznam v spise o študovaní spisu právny zástupcom navrhovateľa, aby mohol aktívne bez výziev a oznámení súdov pristupovať k súdnemu konaniu. Z uvedených dôvodov sa predsedníčka okresného súdu domnieva, že za celé obdobie vedeného konania nebolo okresným súdom porušené základné právo sťažovateľa uvedené v čl. 48 ods. 2 ústavy a návrh žiada zamietnuť v celom rozsahu, pričom netrvá na ústnom prejednaní veci.

Zástupca sťažovateľa sa listom z 10. januára 2003 vyjadril, že netrvá na ústnom prejednaní veci.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na štátnom orgáne sa právna neistota osoby neodstráni. Až právoplatným rozhodnutím súdu sa vytvára právna istota. Pre splnenie ústavného práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy nestačí,

aby štátny orgán vec prerokoval. Ústavné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov sa naplní až právoplatným rozhodnutím štátneho orgánu, na ktorom sa osoba domáha odstránenia právnej neistoty ohľadom svojich práv (II. ÚS 26/95).

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu, a to najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitost' veci, správanie účastníka a postup súdu (II. ÚS 79/97, I. ÚS 70/98).

Z judikatúry ústavného súdu ďalej vyplýva, že nie každý zistený prietáh v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (II. ÚS 57/01, I. ÚS 46/01, III. ÚS 118/02). V týchto veciach ústavný súd totiž prihliada aj na vyššie uvedený účel tohto základného práva (I. ÚS 27/02).

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci, ústavný súd aj v predmetnom prípade bral do úvahy skutkový stav veci a platnú právnu úpravu (II. ÚS 26/95, I. ÚS 92/92 a iné) relevantnú pre rozhodnutie, ako aj právnu povahu (charakter) veci.

Predmetom konania na okresnom súde vo veci vedenej pod sp. zn. 9 C 801/97 je majetkový spor, a to návrh na zrušenie podielového spoluvlastníctva. Komplikovanost' veci vidí ústavný súd v tom, že sa viackrát menili účastníci na strane žalovaných s tým, že bolo potrebné zisťovať aj ich právnych nástupcov. Ďalšie skutočnosti, ktoré nasvedčujú tomu, že ide o zložitú vec, sú znalecké dokazovanie, obhliadka na mieste samom a výsluch dožiadaným súdom. Z týchto skutočností je podľa názoru ústavného súdu preukázané, že ide o vec, ktorú možno považovať za zložitú.

2. Pokiaľ ide o správanie sťažovateľa, ústavný súd nezistil skutočnosti, ktoré by nasvedčovali spôsobovaniu prieťahov zo strany sťažovateľa takým správaním, ako je neospravedlnená neúčast' na pojednávaníach.

Určitú pasivitu však sťažovateľovi možno pričítať, najmä nedostatky v aktívnej účasti v konaní, ktoré ho neúmerne predlžovali, napr. v januári 1997, keď bol zástupca sťažovateľa vyzvaný, aby doplnil adresy niektorých odporcov.

Dňa 1. apríla 1997 okresný súd opätovne žiadal o predloženie ďalších exemplárov návrhu.

Dňa 28. augusta 1997 okresný súd žiadal sťažovateľa, aby predložil doklad o vlastníctve spornej nehnuteľnosti a potvrdenie o bonite pôdy.

Dňa 10. decembra 1997 okresný súd vyzval sťažovateľa na zaplatenie súdneho poplatku.

Dňa 25. februára 1998 sťažovateľ upravuje petit návrhu o zámenu odporcu v 6. rade za jeho dedičku.

Dňa 31. marca 1999 bol návrh opätovne rozšírený o nových účastníkov (dedičov po odporcoch v 14. až 18. rade) a upravený petit.

Dňa 22. júna 1999 sťažovateľ podal opravný prostriedok proti uzneseniu o zložení preddavku a žiadosť o oslobodenie od platenia súdnych poplatkov.

Dňa 13. septembra 1999 okresný súd uznesením č. k. 9 C 801/97-87 nepriznal oslobodenie od súdnych poplatkov, proti ktorému sťažovateľ podal opravný prostriedok.

Dňa 13. októbra 1999 sťažovateľ zložil zálohu na znalecké dokazovanie.

Dňa 15. novembra 2001 okresný súd požiadal zástupcu sťažovateľa o oznámenie dátumov úmrtia účastníkov konania a okruhu dedičov.

Dňa 3. januára 2002 sťažovateľ rozšíril návrh o ďalších odporcov v 19. až 34. rade a upravil petit.

Dňa 22. januára 2002 okresný súd žiada od zástupcu sťažovateľa predloženie vyhotovenia návrhu pre ďalších odporcov (v 19. až 34. rade), ktoré bolo predložené až 21. februára 2002.

Dňa 2. júla 2002 okresný súd žiada, aby zástupca sťažovateľa oznámil adresy odporcov v 23., 30., 31. a 32. rade.

Dňa 12. júla 2002 zástupca sťažovateľa oznámil, že nepozná adresy odporcov v 23., 30., 31. a 32. rade, a žiada im ustanoviť opatrovníka.

Dňa 15. augusta 2002 okresný súd vyzval právneho zástupcu sťažovateľa, aby v lehote 30 dní predložil potvrdenie príslušných orgánov o neznámom pobyte vyššie označených odporcov. Právny zástupca v ten istý deň oznamuje, že žiadosti okresného súdu nemôže vyhovieť.

Dňa 13. decembra 2002 bol spis doručený ústavnému súdu.

Z uvedeného vyplýva, že aj aktívnejší postoj právneho zástupcu sťažovateľa mohol urýchliť priebeh konania.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v posudzovanej veci, a to nielen z hľadiska sťažovateľom namietaných piatich období nečinnosti okresného súdu, ale celkového priebehu súdneho konania.

Vzhľadom na návrh sťažovateľa bolo potrebné posúdiť konanie okresného súdu v sťažovateľom vymedzených obdobiach:

a) v období od 19. augusta 1996 do 29. januára 1997

Dňa 19. augusta 1996 bol Okresnému súdu v Dolnom Kubíne doručený návrh a bola mu pridelená spisová značka Nc 229/96.

Dňa 29. októbra 1996 sudca dal pokyn kancelárii, aby pripojila dedičské spisy (ide o dátum vypravenia pokynu z 18. októbra 1996).

Dňa 8. novembra 1996 Obecný úrad O. žiada uviesť k požadovaným menám i rodné čísla, resp. dátumy narodenia.

Dňa 4. decembra 1996 pokynom predsedu okresného súdu bola vec pridelená JUDr. P.

Dňa 16. januára 1997 pokynom predsedu okresného súdu bola vec pridelená JUDr. P.

Dňa 28. januára 1997 sudkyňa dala pokyn kancelárii, aby vyzvala advokáta na úpravu adres niektorých odporcov a pripojenie označených notárskych spisov.

V období od 19. augusta 1996 do 29. januára 1997 okresný súd vykonal úkony na preukázanie pasívnej legitímácie účastníkov a na prípravu pojednávania vo veci.

b) obdobie od 29. januára 1997 do 24. februára 1998

Dňa 11. februára 1997 zástupca sťažovateľa okresnému súdu oznámil niektoré adresy účastníkov a kancelária zároveň pripojila spis Okresného súdu v Dolnom Kubíne sp. zn. D 810/65, D 411/81, R III 83/91, Nc 134/69, R I 1294/91.

Dňa 19. marca 1997 (vypravené 1. apríla 1997) okresný súd požiadal Okresný úrad v Čadci, katastrálny odbor, o výpisy z pozemkovej knihy. Zároveň požiadal zástupcu navrhovateľa o predloženie ďalších exemplárov návrhu, ktoré boli predložené 4. apríla 1997 (č. l. 20 spisu).

Dňa 23. apríla 1997 okresný súd požiadal zástupcu sťažovateľa o doplnenie údajov ďalších odporcov (dátumy úmrtia, miesta prejednania dedičstva). Prípis bol vypravený 29. apríla 1997. Zástupca sťažovateľa oznámil požadované údaje 5. mája 1998.

Dňa 13. júna 1997 (vypravené 23. júna 1997) okresný súd na základe vyššie uvedených údajov pripojil ďalšie štyri dedičské spisy z oddelenia dedičskej agendy.

Dňa 17. júna 1997 Okresný úrad v Čadci priložil požadovaný výpis z pozemkovej knihy, k. ú. O., LV 499 (č. l. 23 - 26).

Dňa 19. augusta 1997 (expedované 20. augusta 1997) okresný súd vydal pokyn na predloženie ďalších dedičských spisov a zároveň vyzval zástupcu sťažovateľa, aby predložil list vlastníctva k žalovanej nehnuteľnosti a potvrdenie o bonite pôdy.

Dňa 10. septembra 1997 zástupca sťažovateľa predložil požadované doklady (č. l. 33 a nasl.).

Dňa 15. októbra 1997 (vypravené 17. októbra 1997) okresný súd dal pokyn kancelárii, aby zistila, čoho sa týka spor vedený pod sp. zn. 6 C 338/97. Podľa záznamu z 20. októbra 1997 sa vec sp. zn. 6 C 338/97 týka rozvodového konania.

Dňa 18. novembra 1997 bola vec prevedená do registra „C“ a bola jej pridelená sp. zn. 9 C 801/97.

Dňa 8. decembra 1997 bol sťažovateľ vyzvaný na zaplatenie súdneho poplatku.

Dňa 12. decembra 1997 bol súdny poplatok uhradený (č. l. 38).

Dňa 21. januára 1998 bola uznesením okresného súdu dvom odporkyňiam ustanovená opatrovníčka.

Dňa 22. januára 1998 okresný súd určil termín pojednávania na 24. február 1998 a vykonal úkony potrebné na jeho zvolanie.

V dňoch 2. a 4. februára 1998 boli okresnému súdu doručené vyjadrenia odporkýň v 12., 13. a 3. rade.

Dňa 24. februára 1998 sa vo veci konalo pojednávanie.

Ani v tomto namietanom období ústavný súd nezistil namietané prietahy v konaní. Okresný súd konal úkony smerujúce k rozhodnutiu vo veci samej.

c) obdobie od 24. februára 1998 do 23. septembra 1998

Na pojednávaní 24. februára 1998 bol vypočutý navrhovateľ, odporkyne v 1. a 2. rade, zástupkyňa odporkýň v 9. a 10. rade, odporca v 11. rade a dedička po odporcovi v 6. a 12. rade. Okresný súd uložil odporcovi v 11. rade predložiť doklady o vlastníctve, nariadil kancelárii pripojiť ďalšie dedičské spisy a pojednávanie odročil na neurčito za účelom výsluchu odporcov v 3., 4., 7., 8. a 13. rade.

Dňa 25. februára 1998 zástupca navrhovateľa upravil návrh o zmenu odporcu v 6. rade za jeho dedičku a upravil petit žaloby.

Dňa 27. februára 1998 dala sudkyňa pokyn pripojiť spis sp. zn. 9 C 594/94, ktorý sa týka sporu o vydanie časti nehnuteľnosti medzi sťažovateľom a odporcom v 12. rade a spis sp. zn. 2 D 411/81.

Dňa 27. apríla 1998 bol Okresný súd v Žiline dožiadaný o výsluch odporcu v 13. rade s uvedením konkrétnych otázok. Dožiadanie bolo vykonané 28. mája 1998 (č. l. 60) a predložené okresnému súdu 8. júna 1998.

Dňa 10. júla 1998 bolo vydané uznesenie sp. zn. 9 C 801/97 a uložená povinnosť sťažovateľovi zložiť preddavok na trovy dokazovania vo výške 1 000 Sk.

Dňa 13. augusta 1998 bol sudkyňi predložený záznam o zložení zálohy (výpis z účtu Všeobecnej úverovej banky, a. s., pobočky Čadca).

Dňa 26. augusta 1998 sudkyňa určila termín obhliadky nehnuteľnosti na 23. september 1998.

Dňa 23. septembra 1998 sa uskutočnila obhliadka nehnuteľnosti za účasti sťažovateľa a odporcov, resp. ich zástupcov v 1., 2., 6., 9., 10., 11., 12. a 13. rade. O úkone bola spísaná zápisnica s vyjadreniami účastníkov úkonu.

Ani v tomto období ústavný súd nezistil také obdobie, ktoré by sa malo okresnému súdu pričítať ako zjavne nedôvodné priet'ahy.

d) obdobie od 23. septembra 1998 do 9. marca 1999

Dňa 25. novembra 1998 okresný súd vydal uznesenie o priznaní a likvidácii trov obhliadky (č. l. 73). Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 23. decembra 1998.

Dňa 26. januára 1999 bol nariadený termín pojednávania na 9. marec 1999. Predvolanie bolo doručené odporcom v 3., 8. a 10. rade, nebolo doručené odporcom v 7. a 9. rade (zomrela).

Dňa 9. marca 1999 sa vo veci konalo pojednávanie na okresnom súde.

Ani v tomto období ústavný súd nezistil priet'ahy v konaní okresného súdu.

e) obdobie od 18. júla 2000 do predloženia spisu ústavnému súdu 13. decembra 2002

Dňa 18. júla 2000 bolo uznesením nariadené znalecké dokazovanie znalcom z odboru geodézie a kartografie.

Uznesenie bolo doručené v termíne od 11. augusta 2000 do 22. augusta 2000. Nebolo doručené odporcom v 3., 7., 11. a 13. rade.

Dňa 24. augusta 2000 okresný súd požiadal Obecný úrad v O. a Obecný úrad v S. o oznámenie dátumu úmrtí týchto odporcov.

Dňa 9. októbra 2000 Obecný úrad S. oznámil dátum úmrtia odporcu v 11. rade, Obecný úrad v O. tak vykonal 12. októbra 2000.

Dňa 14. novembra 2000 sudkyňa dala pokyn kancelárii, aby spis obratom zaslala znalkyni.

Dňa 25. apríla 2001 znalkyňa oznámila, že pre veľké pracovné zaťaženie môže posudok vypracovať do 31. mája 2001.

Dňa 15. mája 2001 zástupca sťažovateľa urguje znalecké dokazovanie. Zo spisu je zrejmé, že sa tak udialo 23. marca 2001.

Dňa 24. augusta 2001 sa sudkyňa obrátila na krajský súd s otázkou, či znalkyňa nebola vyčiarknutá zo zoznamu znalcov. Z odpovede krajského súdu z 5. septembra 2001 je zrejmé, že k vyčiarknutiu došlo 1. júna 2001.

Dňa 8. októbra 2001 bola expedovaná výzva znalkyni, aby predložila posudok a spisy.

Dňa 25. októbra 2001 bol doručený znalecký posudok (č. l. 106) spolu s vyúčtovaním.

Dňa 15. novembra 2001 (vypravené 21. novembra 2001) bol vydaný pokyn na doručenie znaleckého posudku zástupcovi sťažovateľa a ostatným účastníkom (doručené 26. novembra 2001 a 7. decembra 2001).

Procesným úkonom z toho istého dňa bol zástupca sťažovateľa vyzvaný, aby oznámil dátumy úmrtia u odporcov v 3., 7., 8. a 11. rade a okruh ich dedičov.

Dňa 10. decembra 2001 predložili odporcovia v 10. a 11. rade odpor proti znaleckému posudku.

Dňa 27. novembra 2001 bola doručená plná moc zástupkyne odporcov v 12. a 13. rade. Zástupkyňa sa k veci vyjadrila 10. decembra 2001 (č. l. 119).

Dňa 3. januára 2002 bol okresnému súdu právnym zástupcom navrhovateľa predložený návrh rozšírený o ďalších účastníkov konania v 19. až 34. rade spolu s upraveným petitom.

Dňa 22. januára 2002 okresný súd požiadal zástupcu sťažovateľa, aby predložil ďalšie vyhotovenie návrhu a zároveň vyzval odporcov v 10. a 11. rade, aby sa písomne vyjadrili, či trvajú na výsluchu znalkyne.

Dňa 21. februára 2002 zástupca navrhovateľa predložil požadované návrhy.

Dňa 22. februára 2002 oznámila zástupkyňa odporcov v 10. a 11. rade, že trvajú na výsluchu znalkyne.

Dňa 7. mája 2002 boli expedované návrhy ďalším účastníkom konania (doručené 14. a 15. mája 2002), pre odporcov v 25., 26., 27., 29. a 34. rade boli doručované do zahraničia (Česká republika).

Dňa 14. júna bol zástupca navrhovateľa vyzvaný, aby uviedol presné adresy dotknutých účastníkov vzhľadom na nedoručenie návrhu na pôvodne oznámené adresy.

Dňa 10. júna 2002 odporca v 33. rade oznámil okresnému súdu, že sa nevie vyjadriť k návrhu, lebo nevie, o čo vlastne ide, a nie je mu známa ani nebohá, po ktorej mal dediť. Podobne sa vyjadril aj odporca v 28. rade.

Dňa 19. júla 2002 odporca v 34. rade požiadal predloženie výpisu z pozemkovej knihy.

Dňa 12. júla 2002 zástupca sťažovateľa oznámil adresy odporcov v 23., 30., 31. a 32. rade a žiadal im ustanoviť opatrovníka.

Dňa 15. augusta 2002 okresný súd vyzval zástupcu sťažovateľa, aby v lehote 30 dní predložil potvrdenie príslušných orgánov o neznámom pobyte vyššie označených odporcov.

Toho istého dňa označil zástupca navrhovateľa postup okresného súdu za šikanovanie a žiadal, aby si okresný súd vyžiadal potvrdenie sám.

Dňa 11. októbra 2002 sa k vzneseným námietkam vyjadrila znalkyňa.

Dňa 5. decembra 2002 okresný súd požiadal Obecný úrad K. o oznámenie, či odporcovia v 30., 31. a 32. rade sú u nich prihlásení na pobyt.

V ten istý deň okresný súd žiada Centrálnu evidenciu obyvateľstva o adresu A. G.

Dňa 13. decembra 2002 bol spis s vyjadrením doručený ústavnému súdu.

Ani v uvedenom období ústavný súd nezistil taký postup okresného súdu, ktorý by mal za následok zbytočné prieťahy v konaní.

Aj keď vo veci ešte nie je právoplatne rozhodnuté a spor trvá od 19. augusta 1996, podľa názoru ústavného súdu nemožno doterajšiu dĺžku súdneho konania

s ohľadom na konkrétne vyššie uvedené okolnosti prípadu a účel práva zaručeného v citovanom článku ústavy považovať za porušenie tohto práva sťažovateľa.

Z týchto dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Sťažovateľ okrem vyslovenia porušenia práva na konanie bez zbytočných prietáhov žiadal ústavný súd, aby vo svojom rozhodnutí prikázal okresnému súdu vo veci sp. zn. 9 C 801/97 konať bez prietáhov a priznať sťažovateľovi primerané finančné zadost'učinenie vo výške 100 000 Sk.

V zmysle ustanovenia § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde ak ústavný súd ústavnej sťažnosti vyhovie, môže prikázať, aby ten, kto základné právo alebo slobodu porušil svojou nečinnosťou, vo veci konal podľa osobitných predpisov. V zmysle odseku 4 citovaného ustanovenia môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadost'učinenie ako náhradu nemajetkovej ujmy vyjadrenej v peniazoch.

Z uvedeného vyplýva, že oba výroky sú viazané na vyhovenie vo veci samej. Keďže v uvedenom prípade ústavný súd vyslovil, že základné právo, ktorého porušenie sťažovateľ namietal, porušené nebolo, uvedenými návrhmi sa pri svojom rozhodovaní nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. januára 2003